

KONKLUSJON

Konklusjonen, avslutningen eller oppsummeringen er med å påvirke det avsluttende inntrykket leseren har av oppgaven. Det kan variere om det passer best med en argumenterende konklusjon eller sammenfattende oppsummering av teksten. En argumenterende konklusjon krever at man tar stilling til et spørsmål, og har argumentert seg frem til en konklusjon. I en oppsummering legger man fram hovedtrekkene i oppgaven, uten nødvendigvis å ha tatt stilling til noe. Felles for alle avslutninger er at de hjelper leseren å få en oversikt over det viktigste innholdet fra oppgaven på en sammenhengende måte.

En god konklusjon eller oppsummering bør alltid:

1. Svare på oppgaven! :)

2. Speile oppgavens innhold

Det skal aldri komme noe nytt i hverken en konklusjon eller oppsummering. Det betyr at alt som legges fram i konklusjonen/oppsummeringen, har vært framlagt tidligere i oppgaven.

3. Være konkret

Leseren skal kun få en kortfattet gjennomgang av hovedbudskapet i oppgaven: altså de refleksjonene/slutningene/argumentene/funnene man har kommet fram til, og eventuelt i korte trekk hva de er basert på (teoretikere og teori).

Noen hundeiere mener at såkalte kamphunder låser kjeven når de biter, mens andre hundeiere argumenterer for at ingen hunderaser har en slik mekanisme i kjeven.

Alle oppgaver bør ha en konklusjon, uansett lengde, men lengden på konklusjonen vil være avhengig av lengden på oppgaven. En regel mange følger er at innledningen og konklusjonen er cirka like lange. Er oppgaven på 3 sider totalt, kan man f.eks. ha ½ side innledningen og ½ side konklusjon. Er oppgaven ti sider totalt kan det være naturlig med ca. 1 side innledning og 1 side konklusjon.

«Det lille ekstra»

Ofte hører man at gode og helhetlige tekster har struktur, eller en *rød tråd*. Konklusjonen/oppsummeringen er også en viktig del av oppgavens struktur. Oppgaver med god struktur kjennetegnes av det finnes en sammenheng i mellom de ulike delene i oppgaven.

For å gi oppgaven en helhet, er kunsten å framstille oppsummeringen eller konklusjonen slik at oppgaven «biter seg selv i halen». Med dette menes det at avslutningen har en sammenheng med innledningen. Først og fremst i form av at man besvarer oppgavens problemstilling, men samtidig gir leseren en følelse av at oppgaven har «det lille ekstra».

I konklusjonen kan man jobbe konkret med den røde tråden gjennom et tilbakeblikk. I ressursarket om 'innledningen' finner du et tipset om å gi aktualitet til oppgaven, ved for eksempel å plassere oppgavens relevans i samfunnet forøvrig. I avslutningen kan man henvise til noe konkret fra innledningen i gjennom et tilbakeblikk.

La oss si at man skal skrive en oppgave om «individuell oppfølging» og at man ønsker å knytte konseptet til frafall i videregående skole. Da kan man for eksempel begynne oppgavens innledning med å aktualisere tema i gjennom et mengdeforhold:

I Norge fullfører 57 % av elevene ved videregående skole ved normert tid (Utdanningsforbundet, 2017).

I konklusjonen kan man komme tilbake til denne informasjonen fra innledningen, men med mer avsluttende informasjon:

I denne oppgaven har vi sett at økt individuell oppfølging kan påvirke elever i videregående skole sin evne til å gjennomføre på normert tid. Hvis flere skoler prioriterer individuell oppfølging vil kanskje flere enn 57% av elevene i fremtiden fullføre på normert tid.

Et slikt konkret tilbakeblikk er med å vise til den røde tråden på en veldig konkret måte, og kan også gjøre teksten mer spennende både for én selv og leseren ved at oppgaven blir relatert til en større sammenheng.